

شحو ایشته دل فیلسوف

از : آثار ایک توس

ایک توس از فلاسفه بنام رومی است که در سال ۶۰ میلادی متولد شد . اساس فلسفه وی عشق مفرط بینکنی و بینکوکاری و فقرت از بدی و تیه کاری است و چون دزاوایل پیدا شد مذهب مسیح پا به رسمه هستی گذارده فلسفه وی آمیخته با تعالیم اخلاقی و حکمت عملی مذهب حضرت مسیح است . برای معرفی مبادی عالیه فلسفه متفکری که خود سالیان دراز در اسارت و بندگی بربرده و علم شکنجه و عذاب را از دست ستمگری همچو ایغردیتوس که از نزدیکان و مقربان «نرو» بوده چشیده ما بتوجه و انتشار برخی از گفتارهای اخلاقی وی در مجله مهر مبادرت میکنیم :

مردانی که بمعالمه و تحقیق درسائل فلسفی سرگرم‌اند توائی و بارانی آنرا دارند که خواسته‌های دل خود را بالامور واقعی تطبیق دهند ، بدین معنی که نسبت بدانچه مقدور و مقدر است رضایت‌خاطر دارند و سراسر ایام فرودمی‌اورند و بدانچه ناحدتی و غیرممکن است دل اینپرند و از قید آن آزادند . پس بدین تعبیر «فیلسوف» بکسی اطلاق می‌شود که برخواسته‌های دل خود مسلط باشد ، تنها با «شذیها» بسازد و بدانچه «ناشدنی» است فرد عشق نیازد . فیلسوف کسی است که در دوران زندگانی تند گذران فارغ از هم و هراس بربرد و خاطر را بشوابد مکدر نسازد ، و در عین حال جانب مناسبات اجتماعی را فرو نگذارد و دوابط پدری و برای ، برادری و خواهری ، همسری و همسفری ، کهتری و مهتری را ملعوظ بدارد . اینست آنچه حقاً از فیلسوف انتظار می‌رود .

اگرnon باید داشت که راه نیل بدین ملکات فاضله و این صفات و کمالات عالیه چکونه است :

ما میدانیم که نجgar نجgar نمی‌شود مگر اینکه معلومانی را فرا کیرد ، همچنین ناخدا ، ناخدا نمی‌شود مگر اینکه عالم بعلمومی گردد ، پس تنها خوبی را خواهستن و دانایی را دوست‌داشتن کافی و وافی نیست ، بلکه لازم است برای نیل بدین‌نمایی و خوبی معلومانی را نیز فرا گرفت .

این معلومات کدام است ؟ فیلسوف می‌گوید :

نخست باید بدایم که خدائی هست و این خدا در الادباب است و اوست که دانا و توائاست

پس هیچ‌چیزی را نمی‌توان از او بنهان داشت

نه تنها اعمال و افعال برآد بوشیده نیست

بلکه او بر نیات و افکار و احساسات نیز احاطه دارد .

پس بدایم که خدا این کیانند و چکونه اند :

همان گونه که آنها یند ماه مایه بگوشیم بهمان گونه باشیم و خواسته‌های

سال ۹

خواسته دل فیلسوف

۴۹

آنها را برآوردهم و نیز بگوشیم نسبت با آنها فرمابندر داری باشیم
باید از آنها بپروری کنیم .

اگر آنان باوفا و باصفا بینند، ماهم بایده همان گونه باوفا و باصفا باشیم، اگر آنان
آزاده و بزرگوار و ارجمندند، ماهم بایده همان گونه آزاده و بزرگوار و ارجمند باشیم.
و باید در کلیه گفتار و کردار خود پیرو و مقلد و مطیع خدا باشیم.

اسیان و خران را برای فروش بیازار میبرند، بوشنر مردمی که بیازار
میایند برای داد و ستد است . ولی در میان این اجتماعات چندتن هم یافتمیشوند
که کاری بخوبی و فروش ندارند . اینان تنها برای تماشا میایند . میایند که بینند
چه خبر است، این چار و چنان جمال برای پیشست، از این داد و ستد چه هدف و چه منظوری
را دارند؟ چرا این جور معامله میکنند؟ کیست که این روش را دوا داشته،
ومقصودجیست؟

بس در بازار جهان کسانی یافت میشوند که مانند چهار بیان منظوري بجز
علف ندارند، زیرا شما، ای کسانی که خود را سرگرم دارای وضیاع و هقار و خدم
وحشم وجه و جلال میفرمایید، این خواسته ها پیزی بجز علف چهار بیان نیست ا
ولی در این میان کسانی هستند که برای تماشا و تفسیر آمده اند، فکر میکنند که:
جهان چیست، کیست آنے بر جهان فرمانروائی دارد، و آیا اساساً فرمانروایی هست.
چگونه ممکن است تصور کرد که جهان با اینهمه زیباییها و این همه
سازمانهای وسیع و عریض و طویل صرسی باشد و حال آنکه ما میدانیم که هیچ
شهر و هیچ خانه ای نمیتواند بدون سورپرست بایدار بماند.

بس سورپرست جهان کیست، او چگونه فرمان او بیم،
و ما کیستیم که در ذیر فرمان باشیم ،

هدف کدامست و هرا ما آفریده شده ایم ،

آیا رابطه و مناسبتی بین او و ما هست یا نیست؟

بدین گونه در میان این بازار آشفته و بربیاوه و جادو چنجال کسانی یافت
میشوند که تنها سرگرم تماشا هستند و بس، فقط و فقط آمده اند این بازار گرم را
با دیده تعجب واستهزا بشکرند و بروند.

از طرف دیگر، خریداران و فروشندها کان چهار بیان که در این بازار سرگرم
خرید و فروشنده براین تماشاجوان بیکاره زبان بتفت میگشایند .

این چهار بیان نیز اگر زبان داشتند بنویسند خود بر کسانی که جزء ها فوجیزی
دیگری مینگرنند خود را از آنها در شگفت میبودند .